

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 80 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înalopază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Adunarea eparhială.

Ortodoxia noastră singură, păstrând tradiția și norma canonică, are, și în ceace privește chivernisirea și administrarea mijloacelor cari asigură așezământului divin, Bisericii Domnului să răsbească prin veacuri ușor și fără sguduiri păgubitoare, — cea mai ideală formă.

Participarea întregii Biserici, desigur prin reprezentanți demni și probați, în rostuirea treburilor ei, dă sfintei instituțiuni pe lângă pecetea unei vigori faptice, cheazășia și a unei ideale chivernisiri a talanților ei.

Nemuritorul mitropolit Andreiu Șaguna a împăcat cum nu se poate mai fericit tradiția bisericească și gândul de a-și izbăvi națiunea — vlăstar plâpând adumbrat de scutul Bisericii — atunci când i-a dat constituțiunea cunoscută sub numele de „statutul organic”... Nicăiri ca în ortodoxie nu găsești atâta libertate a conștiinței religioase, cum nicăiri nu ai siguranța unei mântuirii mai depline! In tinda acestei libertăți și-a făcut loc ideia națională generatoarea idealului nostru național.

*

Sesiunea din anul 1936 s'a deschis cu o săptămână mai târziu, pentru a nu se îngreuna sârbătoarea de 10 Maiu, a sufletului românesc.

Se începe cu sfânta liturgie, încopciată cu Chemarea Duhului Sfânt, oficiată de păr. protopopi R. G. Ancușa, Ioan Geția, Iosif Câmpian, păr. Dr Iosif Ieremia, Romul Pop, diaconii Teodor Roșca și prof. Isaia Suru. Se face parastas pentru episcopii răposați și mecenaii eparhiei.

Membrii se întrunesc apoi în sala Primăriei, din sânul lor se delegă o comisie care invită pe P. S. Părinte episcop la prezidarea ședințelor Adunării eparhiale.

Sosind P. S. Sa, se cântă „Impărate ceresc”, dă apoi cetire următoarei cuvântări de deschidere:

„Hristos a înviat!

Onorată Adunare eparhială!

În drumul anevoios al împlinirii misiunii noastre de chivernisitor al darului mântuitor ce activează în Biserica noastră și de îndrumător — prin cuvânt și faptă — al gândirii și vieții religioase-creștine din eparhie spre creștinească desăvârșire și prin aceasta spre mântuirea turmei credincioase, am sosit din nou la un popas, rostuit de legiuirea noastră bisericească să dea prilej „chivernisitorilor de talanți” de a-și dea seama înaintea clerului și poporului, a obștei credincioase din eparhie, reprezentată prin D-Voastră, de priceperea și conștiinciozitatea cu care și-au achitat, în cursul anului încheiat, îndatoririle împreunate cu misiunea lor.

Am pus, și în cursul anului încheiat, — eu și colaboratorii mei — în slujba idealului de a ridica ortodoxia noastră străbună între cei dintâi factori determinanți ai gândirii și vieții noastre religioase și naționale, particulară și publică, același dor de mai bine, aceeași râvnă, stăruință, și încredere în bunul Dumnezeu și în ajutorul Lui cu care am început, la vremea sa, activitatea noastră.

Și poate că a fost bine primită în sfântul cel mai de sus de ceruri și înțelegătorul jertfelnic al Tatălui ceresc osârdia gândului nostru. Și jertfa de râvnă a sufletului nostru întru miros de bună mireasmă duhovnicească s'a îmbrăcat în fața aceluiași Părinte.

Căci, ca pe o binecuvântare și în semn de cerească și milostivă încuviințare, bunul nostru Părinte ceresc ni-a hărăzit prilejul de a ne oțeli vrerile și stăruința din pătrunderea răscolitoare de suflet a semnificației praznicul

de pomenire cu laudă și pietate ce F. O. R.-ul eparhiei noastre a făcut nemuritorului nostru înaintaș în scaun, fericitului episcop Ioan Popasu, în toamna anului încheiat.

În atmosfera de solemnă reculegere a acestui praznic, cinstit cu onorifică atențiune de cătră tot clerul și poporul dreptcredincios din mitropolia lui Șaguna, în frunte cu înalții ei ierarhi, închinându-ne cu smerenie amintirii pilduitoare a celui pomenit ne-am simțit înșiruiți în linia de creatoare tradiție inițiată și bogat desvoltată de el și activitatea noastră — fie chiar de epigoni, în comparație cu uriașa lui bogăție de înfăptuiri — în continuarea activității lui, desfășurată spre mântuirea și propășirea obștei din eparhie.

Fie ca festivă pomenirea lui să ne fi devenit pentru totdeauna isvor de îndemnuri și îmbărbătare în misiunea ce avem, de a continua opera începută de el aci.

Ca și în anul precedent am ținut și în anul ce încheiem să ne apropiem cât mai mult de sufletul clerului și poporului din eparhie. I-am cercetat pe mulți din preoții noștri la ei acasă, căutând să le cunoaștem preocupările și durerile, rezultatele obținute și greutățile cari în multe părți zădărnicesc orice rezultat al unei activități pastorale.

În cele mai multe cazuri am constatat, cu multă bucurie, că glasul arhierului de trezire a conștiințelor a deșteptat în multe suflete dor de mai bine, râvnă și însuflețire pentru o activitate cât mai intensă în ogorul, în multe părți atât de înțelenit al vieții religioase morale.

Lumea par' că începe să înțeleagă — și cler și popor — că, în împrejurările schimbate, altele sunt exigențele vieții sufletești, altele sunt — cel puțin formal — rosturile „legii“ noastre strămoșești și ale sfintelor ei așezăminte și potrivit acestora altul trebuie să fie azi și felul de a gândi, a viețui și a activa atât al slujitorilor acestor sfinte așezăminte cât și al celor chemați să se împărtășească — prin lucrarea acestora — de binefacerile harice ce ne isvorăsc din tr'ânsele.

Din flacăra de duhovnicească râvnă, alimentată de sufletul episcopului, dornic de a-și face datoria, par'că s'au aprins, și ici și colo, câteva luminițe gata să lumineze cât de modest, — dar cu însuflețire și devotament, — calea ce duce la ridicarea nivelului vieții religioase morale din eparhie.

Astfel nădăjduim că în scurt timp se va inaugura acel curent de însănătoșire și purificare prin care să se elimine din organismul

vieții religioase din eparhie otrava atâtor me-
tehne ce se încuibaseră într'ansa.

E îmbucurător să putem constata că, în o măsură oarecare, străduințele noastre de a îndrepta relele, de a vindeca rănilile, de a alina suferințele și de a înlătura nedreptățile cari vlăguesc viața religioasă morală a obștei noastre drept credincioase, sunt mai nou tot mai mult înțelese și apreciate și de autoritățile civile și militare de pe teritoriul eparhiei noastre.

Pentru a înlătura nedreptatea strigătoare la cer ca frați de ai noștri, de un sânge și o lege cu noi, olteni veniți odinioară să preme-nească elementul românesc băștinaș din sud-vestul eparhiei noastre să mai fie și azi, în România întregită și liberă, expuși teroarei și uneltirilor de înstrăinare ale conlocuitorilor lor de alt neam, s'a găsit un ministru înțelegător și patriot — căruia țin să-i exprim și dela acest loc omagii de recunoștință și distinsă prețuire — care să pună la îndemâna Bisericii noastre, păstrătoare de limbă, lege și naționalitate, posibilități morale și materiale de a alina suferința acestor frați ai noștri și a-i readuce la vatra luminoasă a legii străbune și pe această cale în sânul neamului întregit.

Mă gândesc la gestul patriotic al dlui ministru al instrucțiunii Dr C. Angelescu de a fi încuviințat, ca în nouă posturi, vacante, de învățători din nouă sate mixte româno-sârbe din Clisură să fie numiți preoți-catiheți români, cari să facă românilor sârbizați din acele sate instrucția și educația religioasă, precum și serviciile divine în limba română spre a stăvili astfel procesul de sârbizare ce tinde să continue și azi.

Iar în direcția combaterii relelor deprinderi, cari compromit curățenia moravurilor noastre creștinești, moștenite din bătrâni și ale căror urmări amenință cu depopularea patriei noastre mai restrânse, frumosul Banat, în cât am ajuns de pomină și priviți cu îngrijorare de toți cei cu purtare de grijă pentru viitorul patriei întregite, aflăm cu multă satisfacție că s'au luat chiar prin prevederile noului cod penal măsuri pentru stârpirea lor.

Legiunea de jandarmi din Caraș ni-a adus, în jurul combaterii concubinajului și a căsătoriei între minori, frumoase servicii. Iar în timpul din urmă aflăm că s'a sesizat de aceste plăgi sociale și Prefectura Județului Severin, exprimându-și dorința de a colabora cu preoțimea și organele noastre parohiale la curățirea ogorului sufletesc al obștei credincioase din eparhie de aceste burueni otrăvitoare.

Totuși cred că e bine să atrag atențiunea On. Adunării eparhiale asupra ușurinței cu care se obțin dela Ministerul de Justiție dispensele de vârstă pentru minorii, cari din cunoscutele interese prea puțin creștinești și spre ruina trupească și sufletească a neamului solicită — sub vârstă fiind — asemenea dispense și să Vă rog ca dintr'o ședință a actualei sesiuni să intervenim telegrafic la cei în drept ca — pentru Banat să se sisteze cu desăvârșire acordarea de asemenea dispense. Nu cred că ar rămâne fără rezultat — și până când aceasta s'ar face în numele întregii Biserici — o intervenție stăruitoare pentru legiferarea obligativității căsătoriei bisericești, cel puțin pentru funcționarii publici și pentru membrii corporațiilor reprezentative de stat, județ și comună.

Dacă sunt sincere — și trebuie să devie, odată, — aprecierile ce se duc, în public, Bisericii noastre, pentru binefăcătorul ei rol din trecut și convingerile exprimate de atâția din conducătorii țării privitor la misiunea ei, ca factor de consolidare în viitor, doctrina ei de credință trebuie să devină în cel mai apropiat viitor, singurul cârmaciuf infalibil al gândirii pentru întreagă obștea românească și disciplina ei morală singurul mijloc de redresare morală și închegare socială în statul român, creștin.

Nu pot în fine întrelăsa să nu semnez, ca fenomen înbucurător sesizarea, în fine, a actualului guvern de situația materială mai mult decât precară ce s'a creat preoțimii noastre prin tratamentul atât de mașter ce i-s'a aplicat în bugetele statului din ultimii ani.

Sperăm că promisiunile făcute vor deveni în curând fapt.

Dar cele ce s'au petrecut în legătură cu această problemă merită toată atențiunea și pentru motivul că pun degetul pe o rană dureroasă din viața preoțimii noastre. Și anume: oricât de adevărat ar fi că guvernul a înțeles în fine, să vină în ajutorul preoțimei din considerațiuni de echitate, nu este mai puțin adevărat că promisiunile făcute au fost stoarse — așa zicând — prin o încercare mai mult, de solidarizare a întregii preoțimi în jurul problemei.

Să ne gândim deci, că dacă solidarizarea preoțimii noastre, cu prestigiul ei oarecum nesocotit și bruscat de atâtea ori, de cătră atâția conducători politici, — pentru că prea s'a angajat în învălmășeala politică și și-a fărâmițat ea însași autoritatea și prestigiul — a fost în stare să dea rezultatul cunoscut, cu cât mai mult solidaritatea unei preoțimi, degajată de orice angajament străin de misiunea ei sfântă

și sfântitoare ar constrânge orice guvern să adopte în atitudinea sa față de Biserică și așezămintele ei acea politică prin care sfânta instituție să devie primul factor de refacere morală, armonie socială și desăvârșită consolidare a țării întregite.

Iată semnul, căruia urmând, nu se poate să nu învingem.

Cu dorința de a Vă ști pe toți animați de aceleași preocupări, declar deschisă sesiunea ordinară din anul 1936 a Adunării noastre eparhiale“.

Constantin cel Mare și triumful Creștinismului.

De: Prof. Constantin Rudneanu.

Dacă toate erau variabile în lume, legile, tradițiile, forța Statului, bogățiile și interesele oamenilor și ale familiilor, însuși gândul omenesc a devenit mai puțin stabil în ceea ce privește viața spirituală; adâncirea doctrinei eterne trebuia din nou pusă pe temelii solide pentru ca ome-neștile capricii să nu o poată distruge. *Iată sen-zul profund al luptelor teologice.*

Luptele mari ale ortodoxiei contra eresiei ne explică că în dosul chestiunilor teologice în aparență subtile și teoretice se ascund chestiunile grave ale unității și stabilității doctrinelor fundamentale ale Creștinismului, și această unitate și stabilitate a fost ultima bază solidă a unei lumi care se descompunea pentru ca să-și găsească principiul autorității solide și deplin închegate.

Arianismul este un particular și instructiv argument despre acest mare adevăr. Separând pe Hristos de Dumnezeu ca pe o emanație și o exteriorizare, arianismul admite în mod implicit că și din Hristos poate să se succedă alte emanațiuni și exteriorizări, aceasta înseamnă că revelațiunea va continua prin noui Messia, cari vor apare, astfel că doctrina creștină se va schimba în continuu ea fiind într'o devenire continuă, așa după cum o concep câteva secte protestante mai radicale, al căror precursor a fost Arius. Această devenire continuă apare ca o nebunie criminală în mijlocul dezmățului universal al legilor, tradițiilor, obiceiurilor, statelor, — de aceea spiritele îngrijorate și profunde au știut cât de necesar e, ca să dai oamenilor speranță de o molibitate universală, un *lucru solid, fix, care să-i împace pe deplin.*

De aceea s'au opus atâția erezicii ariene, trecând până la exil și la moarte. Dacă Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu adevărat, consubstanțial cu Tatăl „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“ fără să se rupă legătura unității, misterul incarnării a fost unic și definitiv pentru eternitate, un alt Messia nu va mai veni, cărțile revelațiunii au fost deschise pentru totdeauna umanității, acolo se găsește fundamentul indistructibil al adevărului etern pe care a fost construită ordinea morală și socială a celor două Testamente, cu o singură condiție ca să fie bine și exact interpretată.

Nouii apărători și fondatori ai ortodoxiei au voit să unifice și să fixeze credințele religioase pe baza revelațiunii cărților sfinte cu ajutorul gândului nobil. Opera religioasă întreprinsă era necesară pentru a scăpa o parte a lumii de catastrofa care anihilase o parte a vechii civilizațiuni antice, totuși ea luptă ca se prezenta ca cea mai dificilă pentru spiritul omenesc.

E destul ca să amintim că în aceste lupte gigantice pentru ortodoxie au apărut atâția oameni extraordinari prin inteligența intelectuală și morală pe cari Biserica i-a declarat sfinți.

Grandoarea naturii și a geniului uman nu apare decât în momente de criză în fața marilor dificultăți și a grelelor probleme de rezolvat.

Constantin din acest punct de vedere s'a lăsat repede convins, el a continuat în mod cuminte opera înaintașului său.

În noua capitală a imperiului el a fondat o universitate unde profesorii plătiți de stat învățau limba și literatura grecească, retorica, filosofia, jurisprudența, și astfel prepara pe viitorii funcționari ai statului. Ni s'au păstrat mai multe legi dela Constantin cari ne arată privelegiile și diferitele avantagii ce le-a acordat medicilor, gramaticilor, diferiților profesori de arte și tuturor orașelor din imperiului său. Cu toate acestea roadele n'au fost prea mari din cauza birocrațismului oficial al învățământului.

Una dintre cele mai mari cărți ale antichității a fost „Confesiunile“ Fer. Augustin, care ne arată criza spirituală a culturii vechi. Fer. Augustin a primit din partea naturii toate darurile necesare pentru a deveni un mare scriitor: imaginație, sentiment, stil, limbă, spirit sintetic și filosofic. Forța dialectică era egal de puternică, de asemenea și imaginație, elanul și fantesia sentimentului, ca și profunzimea ideilor. El a fost un profesor oficial de literatură, pe care dela Dioclețian începând au fost plătiți și onorați profesorii de imperiu pentruca ei să mențină vie tradiția literaturii vechi. O singură dată și învățământul oficial a pus mâna pe un adevărat geniu, omul de geniu, însă ne-a lăsat pagini

triste despre profesorii săi din *Cartagina, Roma* și *Milan*, se vede furia marelui său talent contra culturii slabe, a învățământului schematizat în cadrele convenționale ale unei programe oficiale, când într'o zi într'un sat de lângă Milano se făcu lumină în sufletul acestui om mare era deja dezgustat de orașul cu o civilizație moartă pe care-l condamnă.

Profesorul de literatură își părăsi catedra, deschise vechile cărți moarte, descinse ca un scafandrier la mare, în abisurile teologice ale mântuirii pentru a pune bazele unei punți peste care *Europa* trebuia să facă un drum lung și greu dela *vechea civilizație la cea modernă*.

(Urmează)

Săptămâna.

„Când trecea, Iisus a văzut pe un orb din naștere. Învățăceii Lui, L-au întrebat: „Învățătoriule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?“ Iisus a răspuns: „N'a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s'a născut orb, ca să se arate în el, lucrările lui Dumnezeu.“
Ioan 9, 1—3.

„Săptămâna“ din 3 Mai 1936, Nr. 18 at „Foil Diecezane“ a produs, cum era și firesc o sumă de scrisori. Unele, entuziast aprobative, altele — puține la număr — cari reproabă ideile.

Un distins sinodal liber profesionist, ne scrie o muștrare, că noi preoții am purta vina că lumea nouă este mai liber cugetătoare, pentrucă nu mergem cu vremea, cu spiritul modern. Ca autoritate doctrinară ne citează prefața cărții „Religia viitorului“ de Ch. W. Eliot, scrisă de prof. V. I. Bărbat: „Toți cetățenii“ sau aproape toți, sunt „credincioși practicanți“ și această este esențialul pentru pacea internă și pentru armonizarea eforturilor după mai bine, dintr'un neam. Chiar aceia dintre membrii comunității americane, cari nu merg duminecă decât în amfiteatrul cel simplu dar artistic al „Societății pentru cultura morală“, din New-York, în care se ține „slujbă“ la aceiași oră ca la biserici și unde ei nu aud decât cântece de orgă și un discurs în care nu se vorbește nimic de Dumnezeu, după cum nimic iarăși contra Lui, se simt cu sufletul împăcat când se întâlnesc la 12, pe promenada numită River Side, cu ceilalți credincioși, care vin de pe la bisericile mai ortodoxe; și unii și alții au luat parte la un serviciu oarecare, iar acesta este punctul de căpetenie pentru ei, să fi un om care năzuește ceva mai mult decât satisfacerea nevoilor materiale. Și în punctul

acesta mai toată lumea își poate da mâna, spre binele societății, să nu se uite, spre binele chiar al religiei.

„Comunitățile catolice, în cap cu cele americane, au înțeles lucrul acesta și au început și ele *opera de adoptare a religiei*, unde lucrul acesta mai este cu puțință. Vor rămânea cele ortodoxe singurele, care să nu se folosească de acest prilej nou de întinerire?”

Răspundem: Poate că felul reformist al religiilor, deși are avantajul — aparent — că ține mereu împreună, în sânul său, aceleași preocupări: și masa poporului și pe cei mai înaintați din gânditorii acestuia, dar are marele rău, mare în adevăr: el îngăduie religiei să se subtilizeze atât încât la un moment dat ne găsim în fața unei secte, ca aceea a „Societății morale” din New-York care are biserică dar care nu mai are Dumnezeu! Voind să facem religia cu puțință, ajungem așa dară la desființarea ei! Noi, ortodoxii, totdeauna am înțeles să asimilăm cât de mult posibil *societalul* cu *religia*.

Fericitul Mitropolit Șaguna a și înfăptuit acest mare deziderat. Marele Șaguna a înțeles în secolul trecut, că deacum *popoarele se află față în față și nu numai conducătorii lor*, și astfel prin amestecul domeniului strict religios cu cel laic-social, a încercat să facă o consolidare a unității neamului românesc.

Marile prefaceri apusene, sesizate la timp de Mitropolitul Șaguna, au adus neamul nostru la fericita unitate. Mai mult, chiar după îndeplinirea visului, aceste reforme trăesc și altfel ați ajuns Dvoastră, ca în Sinod, sub prezidiul Episcopului, să indicați idei și *reformele ale dogmelor creștine*. În corporațiile bisericești, unde proporția laicilor este de 2/3 se discută și se îndrumază însași viața strict bisericească religioasă. Nu scapă nici viața preoților. Sunt la noi, în viața preoțească multe, enorm de multe lacune și întrelăsări. Le puteți discuta în liniște.

Pentru că avem multe scăderi, cea dintâiu și cea mai mare este: **lipsa de solidaritate și unitate**.

Dar, când Dvoastră Vă îngăduiți a discuta exteriorizarea cutărui membru al clerului, nu trebuie să uitați și împrejurările lui strict sociale în care trăește.

Nu trebuie să uitați, ceace ați afirmat despre reformismul activ, american și catolic.

Noi ne dăm seama, sau instinctiv simțim că în vremurile noastre, *sediul omului nu mai este afară de el ci în el*.

Până când în alte vremuri, omul era supus dogmelor, *ca o colectivitate*, în școala nouă, omul se exteriorizează ca *individ independent*, cu mul-

tiplele sale necesități și cerințe. Se luptă cu desperare, în contra intereselor colectivității, pentru *dreptul, existența și interesele* sale.

Dar dacă *omul de astăzi trăește mai mult în el și nu afară de el*, n'am opus nici o rezistență curentului nou, ci, în mod cu totul desinteresat l'am adoptat, bine înțeles în măsura în care răspunde dogmelor creștine, în folosul colectivității.

Exemplu. La o alegere, de orice categorie ar fi, bisericească sau politică: oare *omul, candidatul*, nu este desemnat și forțat a fi ales de o convorbire telefonică oarecare?

Unde este idealul social contimporan?

Unde este școala nouă social-morală pe care o propovăduim atât de trandafiriu, așa cum se practică la „Societatea morală” din New-York?

Sfântul Sinod, ca supremă expresiune a vieții creștine, a trebuit să intervină între **certele partidelor** să aplaneze un conflict atât de grav, ce se răzbună și era săvârșit mai întâiu și mai ales contra intereselor superioare bisericești?!

Îngăduința — sesizarea vremii nouă — a mers atât de mult din partea Bisericii, dintr'un motiv, strict de dogmă și morală, încât astăzi trage ponoasele.

Ortodoxia românească, a mers, totdeauna cu imperativul vremii. Ea a înțeles că este creată pentru om.

Dar Dvoastră îmi mai imputați, că fac o încredințare *partidelor politice*.

Da! Le fac, cu conștiința împăcată.

Mai întâiu pentru motivul, că la alegeri — ca cele amintite — am fost martor, — ca mulți preoți — la scene penibile, degradante, în chiar locașul Domnului.

Aici nu s'a ales, decât ceace a fost demn de ales. Nu ma privit și nu mă va privi sbâr-năitul telefonului.

În al doilea rând.

Candidatul cutărui partid politic, în momentul ce are pretenția să fi ales, își dă seama de multe alte imponderabile ce reglementează *viața socială*. El, trebuie să știe că un partid s'a născut dintr'o **idee**, dar că, *ideea* până la o grupare în jurul ei, *suferă o schimbare, ca și omul. Leon Burgeois*, a făcut următorul studiu: „când în fine, partidele s'au organizat, în jurul unei idei, *mulți bagă de seamă că ea este incompletă, inexactă, în tot cazul relativă*, și o vedere nouă se deschide deja mai lămuritoare, mai înaltă, un punct de unde va lua naștere ideea de mâne, care la rândul ei va fi cauza și obiectul deslănțuirii unor noi lupte“.

Deci o viață bisericească, intensă, fără compromisuri, lipsită de substraturi și mai presus

de toate în spiritul dogmelor și canoanelor, va fi atunci când se va înțelege de toți aleșii că, toate doctrinele social-politice, sub orice nume ar figura, cuprind în sine crezul fundamental, propovăduit de Domnul Iisus Hristos: între toți indivizii, și între individ și toți ceilalți, se află legătura socială „să iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși” sau dacă vrei să numiți: *solidaritate*. Numai studiul exact al cauzelor, al condițiilor și limitelor acestei iubiri a de aproapelui, a solidarității, va putea da măsura drepturilor și a datoriilor fiecăruia față de toți și a tuturor față de fiecare, asigurând concluziile științifice și morale ale problemei sociale.

Istoria națională, ne-a învățat, că fără ortodoxismul pur, neamul nostru nu află mântuire. Ch. W. Eliot este un vizionar internaționalist, fără a se putea vreodată îmbrăca în haina ortodoxiei naționale.

Americanismele nu ne corăspund.

Iar practicile vremii noastre, își află în sf. Scriptură răspunsul; „*N'a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s'a născut orb, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu*”.

Intre Ch. W. Eliot, V. I. Bărbaț, Dvoastră și între ortodoxie este o deosebire de nuanță. *Dar, de cele mai multe ori, nuanța e totul.*

Pr. Traian Constantin.

Un episod

din viața generalului Traian Doda.

Orașul Caransebeș acum trei ani a avut fericirea să se bucure de un mare eveniment sărbătorind iubileul de 25 ani de când s'a înființat Liceul și tot odată sărbătorind patronul, care poartă numele marelui român Traian Doda.

De câte ori merg la Caransebeș și când trec pe lângă liceul Traian Doda involuntar îmi vine în memorie măreața figură a marelui general.

Generalul Traian Doda a fost un om integru, un om mare despre care nici la cele mai culte și civilizate popoare europene nu se află bărbați mari cari să-l întrecă în caracter și morală.

Pe la anul 1889 eram școlar, în casa tatălui meu în duminică și sărbători se adunau mai mulți fruntași la stat între cari era și bunicul meu, tatăl mamei mele, care era un mare căraș și cerceta adesea ori târgurile orașului Timișoara. Iar când venea preotul și învățătorul între ei, ce frumos le vorbea din istoria neamului ro-

mânesc amintind despre Mitropolitul Șaguna, episcopul Popasu, familia Mocioneștilor, Vicențiu Babeș, Emanuil Gojdu și a.

Pe atunci așa era lumea, poporul nu făcea politică așa cum face astăzi mic și mare, chemat și nechemat.

Deodată moșul meu începe să povestească, zicând: eram la târgul Rusaliilor în Timișoara. Un om din Ardeal, îmbrăcat în straie țărănești îl aud întrebând pe la toate carele, cine este din apropierea Caransebeșului? Eu îi spun că sunt dintr'o comună aproape de Caransebeș, mă întreabă dacă cunosc pe generalul Traian Doda. I'am spus că-l cunosc foarte bine. Atunci îmi spune: o, ce bunătate de om! Intr'una din zilele trecute eram la Seghedin, așteptam trenul cu care să călătoresc la Budapesta și de acolo spre Viena. Până la sosirea trenului mă plimbam pe o stradă principală, pe lângă mine treceau trei domni între cari în mijloc era un general mai bătrân. La o depărtare de vre-o câțiva pași mă trezesc că cineva mă bate cu palma pe umăr. Mă întorc îndărăt și-l recunosc: e generalul care a trecut pe lângă mine; am rămas surprins și l-am salutat militărește.

Generalul îmi pune întrebarea românește. Dar pe D-Ta, frate române, ce necazuri te poartă pe aici prin Seghedin, în inima țării ungurești! Eu încep să-i spun despre năcazul meu în limba germană. Dânsul mă întrerupe, și-mi zice: „Frate român, vorbește cu mine românește, că și eu sunt român ca și D-Ta; eu sunt generalul Traian Doda din Caransebeș, fiu de grănicer și am servit în regimentul de graniță No. 13 Româno-Banatic dela Caransebeș.

Inima în mine s'a încălzit de bucurie, sângele în vinele mele a început să circuleze normal și mi-am căpătat de nou curajul și voința. I-am spus că și eu sunt fiu de grănicer din Ardeal și am servit într-unul din Regimentele de graniță din părțile Năsăudului, am învățat și eu mai multă carte, sunt gradat și cunosc mai multe limbi. I-am istorisit că mi-s'a făcut nedreptate într'un proces de moștenire și cu actele în regulă la buzunar, merg la Împăratul la Viena și dacă nici la Curte nu mi se va face dreptate, sunt pentru totdeauna pierdut.

Generalul Traian Doda îmi spune că și dânsul merge la Împăratul la Viena, șade cel puțin două sau trei săptămâni la curtea din Viena până ce-și sfârșește lucrul său și mă invită să-i dau actele și dânsul va vorbi pentru mine și îmi va ajuta mai mult decât dacă merg eu însumi la Viena. I-am dat actele și la despărțire mi-a dat și bani, spese de tren să mă re'ntorc acasă. Iar despre rezultatul ce-l va obți-

ne, îmi va trimite răspunsul prin poșta acasă. Rentorcându-mă cu trenul dela Seghedin m'am dat jos aici la Timișoara să iau trenul care merge la Arad să merg spre casă, am venit prin târg că dacă voi afla oameni de către Caransebeș să le istorisesc despre întâmplarea mea cu generalul Traian Doda.

*

Câte fapte mari și nobile a făcut acest general cât a fost în viață, ar fi un mare păcat să se pierdă în negura trecutului. O datorință stântă ar avea toți bărbații din graniță, precum preoți, învățători, toți cărturarii și intelectualii să adune toate datele despre faptele nobile ce le-a făcut în viață.

Cum a luptat apărând interesele grănicerilor în parlamentul din Budapesta când a fost deputat de Severin. Cum a cruțat și economisit averea grănicerilor pe timpul cât a fost președintele Comunității de Avere, acoperind multe spese din pungă sa ca să mărească averea grănicerilor pe cari foarte mult i-a iubit.

Toate acestea ar fi un tezaur foarte scump și de mare preț pentru generațiile viitoare mai ales pentru tinerii cari se pregătesc pentru viață în liceul din Caransebeș, care poartă numele generalului Traian Doda.

Petru Stan

Agricultor în Prisaca.

ȘTIRI

A apărut „Pârgha Darului“ de P. S. Sa Episcopul Vasile. „Ca pe un apel pururea stăruitor“, P. S. Sa publică în cele peste 100 pagini mai multe cuvântări rostite în cursul celor doi ani de arhipăstorie, ca din ele toți cei binecredincioși și bineintenționați să cunoască ce gândește și cum înțelege și dorește Arhipăstorul să-și facă datoria în slujba plină de răspundere la care a fost chemat. Cartea are 112 pagini, format mare și este legată în pânză. Costul unei exemplar Lei 60.

10 Maiu în orașul nostru. Sărbătoarea întregii suflări românești a decurs și aici, în orașul nostru, în cele mai solemne cadre. După sfânta liturgie, la biserica noastră catedrală, în asistența Prea Sfințitului Episcop a tuturor autorităților, școalelor, etc. s'a săvârșit o slujbă de mulțumită. Diaconul prof. Isaia Suru într'o mișcătoare alocuțiune a vorbit despre *Providență și idealul național*. A urmat parada defilării ostașilor și a școalelor. Intâia dată trupa din Batalionul 2 de Gardă a defilat în sunetul puternicei sale orchestre. Poporul dela sate, sosit împreună cu premilitarii, au avut ce admira la 10 Maiu. Seara s'a făcut retragere cu torțe.

Mulțumită publică. Preotul și epitropia parohială din Petroșnița aduc și pe această cale mulțumiri binevoitorilor cari au donat — pentru cumpărare de clopote —

următoarele sume: Ioan Spunei, primar Petroșnița Lei 13.000, Floaria Băcilă grefier la Curtea de apel Timișoara 500, Dr Valeriu Meda primpretor Caransebeș 500, Nistor Stoichescu cassar Banca Graniței Caransebeș 500, Neagoe Bugariu cassar Banca Banatului Caransebeș 500, Haris Ludovic notar Buchin 500, Gheorghe Suru inv. Bucosnița 200, Ioan Hoban subnotar Buchin 200, Bacila Simion impegat C. F. R. Gataia 150, Metode Nicoara impegat Buchin 100, Petcu Elvira învățătoare Petroșnița 100, Plutonier Dascălu Șef de post Cârpa 100, Nicolae Julia economul orașului Caransebeș 100, Alexandru Andrei insp. silvic C. A. Caransebeș 100, Dr. Novăcescu Dimitrie primar Caransebeș 100, Martin Dugălia comerciant Cârpa 100, Ioan Căpățină inv. Petroșnița 100, Alexandru Săbău subnotar Caransebeșul-nou 100, Ioan Goța impegat C. F. R. Cârpa 50, Romolus Velescu acar Valișoara 40.

† Preotul Zaharie George din Berecuța.

Luni 11 Maiu a. c. a adormit în Domnul preotul Zaharie George din Berecuța. Bun și blând, preotul Zaharie George a păstorit aproape 11 ani în parohia Berecuța. Timp de 22 ani a servit ca învățător, întâiu la școala noastră confesională, mai apoi la școala de stat din Mănăstirea. După despărțirea ierarhică de către sârbi a comunelor Berecuța și Mănăstirea, în comuna din urmă și-a reluat activitatea școala confesională ortodoxă română, al cărei cel dintâiu învățător a fost Zaharie George. Plin de zel și de suflet românesc, a sădit cu înflăcărată dragoste dulceața graiului românesc primelor generații de școlari. Generațiile crescute de el sunt generațiile frumșeții sullestești.

Când s'a înființat în Berecuța parohie, ochii conducerii bisericesti se îndreaptă spre acest îndrumător. Este sfințit preot și numit administrator în Berecuța. De atunci, din 1925 a păstorit cu deplină conștiință a chemării preoțești. L-au împodobit virtuți frumoase până la sfârșitul prematur al vieții sale. Moare în vârstă de 53 ani, deplâns de toți păstorii lui, de frații lui întru preoție de soție și un orfan minor. Inmormântarea s'a făcut Marți, de protopopul său Ioan Geția, preoții I. Mărgineanțu din Birda, I. Crainic din Sâng George, T. Mărgineanțu din Opațița și S. Țona din Mănăstirea.

Tatăl îndurărilor să mângăe pe cei rămași fără scut pământesc, iar pe robul Său, preotul Zaharie, să-l așeze în lăcașul cuvenit celor buni ai Săi!

† **Matei Armaș**, cântăreț al stinței noastre bisericii din Petric, tatăl directorului Matei Armaș dela liceul Traian Doda a încetat din viață pe urma unei scurte dar dureroase boale. La Invierea Domnului răposatul a cântat încă în strană împreună cu ceilalți cântăreți dar curând boala îl doboară la pat, despărțindu-se pentru totdeauna de strana ce-i era atât de dragă. Moare în vârstă de 66 ani, fiind inmormântat cu mare asistență de preoți și popor.

Dumnezeu să așeze pe acest iubitor de rânduelile sale în loc de odihnă, iar fiului îndurerat să-i dea mângăere în jalea încercată!

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

No. 434/1936 c. f.

Publicațiune de licitațiune condițiunile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Ferdinand Muc și Gheorghe Brandl domiciliat în Sadova Veche contra următorului Ioan Isac domiciliat în Ilova la cererea următorilor Judecătoria ordonă: licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra porțiunii de sub B, 10, a următorului de 2/6 parte din imobilele înscrise în cartea funduară a comunei Ilova din circumscripția judecătoriei rurale Teregova No. 104 în coala cărții funduare și anume: No. Top. 55 Intravilan de 102 stj. p. ad ca a 2/6 parte în valoare de 100 Lei No. top. 47 Fața Sârbului de 1100 stj. de 2/6 parte în valoare de 500 Lei. No. top. 45 Viru Dosului de 462 stj. p. de 2/6 parte în valoare de 100 Lei. No. top. 657 Ilovița de 50 stj. p. de 2/6 parte în valoare de 100 Lei. No. top. 814 Ilovița Bach stj. p. de 2/6 parte în valoare de 500 Lei. No. top. 840 Poienița de 1 jug. 300 stj. p. 2/6 parte în valoare 1000 Lei. No. top. 892 Poienița de 267 stj. p. în valoare de 2/6 parte 100 Lei, fără No. top. Strâmba de 97 stj. de 2/6 parte în valoare de 1000 Lei, moara de 1/24 parte în valoare de 200 Lei, pantru încasarea creanței de 116.735 Lei bani capital interese de % dela 13 Iunie 1924 spese de proces și de executare de 23.270, taxa de înregistrare de 1387 Lei spese de 1478 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune. Prețul de strigare să stabilește la prețul sus arătat al fie carei parcele care poate fie redus cu 25%.

Fixez termenul pentru ținerea licitațiunii **pe ziua de 26 luna Mai anul 1936 ora 10 la casa comunală a comunei Ilova.** În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delagatul judecătoresc. Drept garanție 10% din prețul strigării în numerar ori se predeie aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și se semneze condițiunile de licitație (Art. 147 150, 170 Legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Fiscul precum și creditorii, ipotecari și privilegiați nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți. În cazul când licitantul, în baza legii, pierde garanția, licitantul scutit de darea garanției, este dator să depună în depozit judecătoresc suma corespunzătoare garanției, în termen de 8 zile dela primirea somațiunii secției c. f. (art. 21 XLI 1908 art. 15 XV 1911).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare complectării garanției. (art. 25 legea XLI 1908).

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 8% din ziua licitării, în trei rate

egale la perceptoratul Teregova caserie pentru depozitele judiciare, și anume: prima rată în 30 zile, a doua rată în 60 zile, cea de a treia în 90 zile, socotite dela data când licitația a rămas definitivă. (Garanția se va socoti în ultimă rată (art. 147 punct f. art. 150).

6. Cumpărătorul este dator să plătească dările imobilului scadente după ziua licitațiunii, taxa de transcriere precum și 2% conform § 287 din Reg. port.

7. Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se face supra ofertă, baza cărui cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat (art. legea LX 1881 și art. 27 XLI 1908).

8. Instanța c. f. va ordona din oficiu întabularea dreptului de proprietate asupra imobilului pe numele cumpărătorului dacă licitația a rămas definitivă și dacă cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare (art. 182 legea LX 1881).

9. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație pierde garanția iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile socotite dela înmânarea somațiunii dată de c. f. să depoziteze judecătorește suma garanției (art. 21 XLI 1908 apoi la cererea ori carii părți instanța c. f. va ordona o nouă licitație (art. 185 LX 1881).

Condițiunile de licitație se pot vedea în oiele de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Ilova, (art. 147 punct. g. LX 1881).

Ordonă să se noteze ordonarea licitațiunii în coala c. f. No. 104 din comuna Ilova.

Teregova la 26 Februarie 1936.

Jud. **I. O. Bubeneș** m. p. dir. c. f. **Bica** m. p.

Pentru conformitate: **Ioan Bica**, dir. c. f.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

No. 112/1932 Port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică că în urma decisului camerei arbitrale de mărfuri din Timișoara de sub Nr. 8/1932, efeptuindu-se execuțiunea la 19 Martie 1932, în favorul următorului Francisc Barach reprezentat prin adv. Dr. I Boer din Timișoara subst. Nicolae Domăniașu adv. din Caransebeș pentru suma de 22500 Lei cap. și acces. mobilele secestrate și suprasedestrate care s'au prețuit în 32.000 Lei, și anume:

1. Doi cai negrii, 2. Una trăsore (birjă) 3 Două cântare mari și dela 4-8 diferite mobilă de casă.

Se vor vinde Prin licitație Publică, Deci în urma Decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr 1378/1932 G. pentru încasarea creanței restante de 19130 Lei capital cu 18% interese dela 18 (II. 1931 18) V. 1932 după capitalul restant și spesele de 467 Lei, stabilite până în prezent, se fixează licitație **pe ziua de 30 Malu 1936 la orele 10 în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia care au voie a cumpăra, sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din Legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi**

mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori, și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora. Caransebeș, la 9 Maiu 1936.

Șefportărel **Dr. C. Stângu.**

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș

Nr. Port. 131/1931.

Publicațiune de Licitație.

Subsematul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 1533/1935 efectuându-se execuțiunea la 20 Iunie 1935, în favorul urmăritorului Leopold Keppich reprez. prin adv. Nicolae Domaneanțu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 47.370 Lei cap. și acces, mobilele sechestrate și suprasechestrate care s'au prețuit în 42.065 Lei și anume:

1. Un aparat de radio cu oparler, 2. Un ceas pendul, 3. Una cassa de fier, 4. Una toaletă, 5. Una durneză, 6. Două noptiere, 7. Două garderoabe, 8. Un pian, 9. și 10. Un bufetar mare și unu mic cu uși de sticlă, 11. 3 tablouri mari, 12. Una masă politur, 13. 4 scaune îmbrăcate în piele. 14. Două fotolii cu pluș, 15. 4 scaune mici foteli 16. Un scaun mare fotoliu, 17. Una garderobă, 18. 2 mese și 4 fotoli 19. Una oglindă 20. Două fotolii 21. 7 Tablouri, 22. Două Gareroabe, 23. Una mașină de cusut „Pfaff“ 24. 17 mese 25. 31 scaune, 26. 3 rafturi pt. pahare 27. Ua tejghea, 28. Una oglindă de perete, 29. Un dulap pt. ghiață 30. Un dulap pentru bere, 31. Una răcitoare 32. Una căldare de tuci, 33, 34, 35 și 36. 4 butoaie goală de cca. 65, 107, 64 și 56 litrii, 37, 38, 39 și 40 4. butoaie pline cu vin alb de 312, 108, 100 și 174 litrii, se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma Decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub 1533/5/1935 și 2195/1935 G. pentru încasarea creanței restante de 30.700 Lei, cap. cu 6 și 1/2%, interese din 25 Aprilie 1935. și spesele de 300 Lei, stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **30 Maiu 1936, orele 15 în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** pentru obiectele dela poziția 1—23 iar pentru obiectele dela poziția 24—40 tot în aceeași zi la orele 17 la întreprinderea comercială a urmăriților din comuna Caransebeș, și toți aceia cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acenia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107. 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de stigare.

Caransebeș la 9 Maiu 1936.

Șef portărel **Dr. C. Stângu.**

„BANCA POPORALA,, Institut de credit și economii ca societate pe acți în Caransebeș

Filiale: **Bozovici, Teregova și Buziaș. Expozitură: Eșelnița. Telefon No. 43. Reg. Soc. bancare 13/1934**

Bilanțul la 31 Decemvrie 1935.

Activa: Cassa: a) Numerar efectiv Lei 888.845,— b) Disponibil la Banca Naț. a Rom. Lei 2.116.—Portofoliul de titluri: Titluri românești: a) Efecte publice cotate la bursă Lei 427.190. — b) Titluri necotate la bursă Lei 317.810. — c) Efectele fondului de pensiune 980.000. — Din titlurile de mai sus sunt angajate Efecte publice: val. nom. Lei 515.000. — Portofoliul de scont: Platibil în țară: a) Cambii fără garanții speciale: Lei 1,202.604. — b) Cambii Garantate cu ipoteci Lei 1, 540. 200. — Din portofoliul de mai sus se afiă reescontat Lei 244.100. — Debitori în țară: fără garanții speciale Lei 288.493. — Debitori beneficiind de legea lichid. dator. din 7. IV. 1934 (cota rămasă) Lei 25,561.302. Imobile: a) Necesare comerțului propriu și pentru locuințele funcționarilor Lei 2,070.000. — b) Alte imobile Lei 855.000. — Mobilier Lei 2. — Perderi rezult. din aplic. legii lichid. datoriilor Lei 4,159. 305. — Amortizări din Pierderi Conv. Lei 1,247.387. — Totalul activelor Lei 37,045.480. — Pasiva: Capital social Lei 10,000.000. — Fonduri de rezervă: a) Fond de rezervă statutar 3,256.100. — b) Fond pentru creanțe dubioase Lei 1,012. 293. — c) Fond de penziuni Lei 986.320. — d) Fond filantropic Lei 5.822.— Depuneri spre fructificare pe livrete de economii: Din țară, pe termen Lei 19,629.736. — Creditori, din țară, pe termen Lei 786.870. — Angajamente de rescont, în țară: La Banca Naț. a României Lei 136.730. — b) la alte instituțiuni Lei 107.370. — Conturi Diverse Lei 1,045.539. — Dobânzi tranzitorii Lei 78.700. — Totalul pasivelor Lei 37,045.480. — Contri de Ordine: Debit: Cauțiuni statutare Lei 140.000. — Ipoteci și garanții diverse Lei 14,416.424. — Valorii în gaj Lei 83.755. Efecte rescontate în conversiune Lei 3,149.315. — Total Lei 17,789.494 — Credit: Deponenți de acțiuni statutare Lei 140.000. — Deponenți de ipoteci și garanții diverse Lei 14,416.424. — Deponenți de valori în gaj Lei 83.755. — Angajamente de reescont în conversiune Lei 3,149.315. — Total Lei 17.789.494 Aprobata de adunarea generală din 22 Aprilie 1936. Consiliul de Administrație.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

MERSUL TRENURILOR dela 15 Mai 1936 din gara Caransebeș

Plecarea autobusului la gară	Nr. trenului	Dela București spre Timișoara			Plecarea autobusului la gară	Nr. trenului	Dela Timișoara spre București		
		Felul trenurilor	Sosește	Pleacă			Felul trenurilor	Sosește	Pleacă
—	1113	Motor-local	—	4.22	—	1022	Pers. Caransebeș T.-Severin	—	3.35
5.40	103	Accelerat	5.55	5.59	7.05	1114	Motor	7.10	—
7.15	1021	Pers. T.-Severin Caransebeș	7.22	—	8.55	102	Accelerat	9.12	9.17
—	1015	Pers. Caransebeș Timișoara	—	7.35	12.40	1132	Motor	12.48	—
10.45	1131	Motor „	—	11.08	13.35	12	RAPID	13.49	13.53
15.05	1023	Personal	15.21	15.28	16.00	1024	Personal	16.17	16.27
17.35	11	RAPID	17.50	17.55	20.40	1016	Pers. Timișoara Caransebeș	20.49	—
22.35	101	Accelerat	22.47	22.52	23.35	104	Accelerat	23.51	23.55

Dela Subcetate				Spre Subcetate			
			Sosește				Pleacă
7.15	2148	Personal dela Boufari	7.26	7.15	2255	Motor până la Boufari	7.30
10.45	2256	Motor dela Boufari	11.05	8.55	2145	Pers. până la Subcetate	9.30
—	2146	Personal dela Subcetate	14.56	—	2257	Motor până la Boufari	13.10
16.00	2258	Motor dela Boufari	16.10	16.00	2273	Motor până la Boufari	16.40
—	2274	Motor dela Boufari	19.30	20.40	2147	Pers. până la Boufari	21.00

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.